

een woord

Arti zit buiten op het bankje. Hij staart voor zich uit.

‘Wat ben je aan het doen?’ vraagt Bub.

‘Ik zoek iets,’ zegt Arti. Hij kijkt naar de lucht.

‘Wat zoek je dan?’ vraagt Bub.

‘Ik zoek een woord. Maar ik kan ’t niet vinden.’

‘Een woord?’ vraagt Bub. ‘Welk woord?’

‘Dat is nou juist het probleem,’ zegt Arti. ‘Dat weet ik dus niet, ik ben het woord kwijt. Het is foetsie! Gisteren wist ik het nog. Toen dacht ik: wat een mooi woord is dat. Dat woord moet ik onthouden.’

‘Hoe kwam je aan dat woord?’ vraagt Bub.

‘Ik las het in de krant,’ zegt Arti.

‘Wat las je dan?’

‘Dat weet ik dus niet meer!’ zegt Arti. ‘Maar het was een heel mooi woord.’

Arti zucht diep.

Bub zucht mee. ‘Maar we kunnen hier niet de hele dag blijven zitten, op zoek naar dat woord,’ zegt hij. ‘We moeten eikeltjes rapen voor de koffie.’

Bub holt naar binnen en komt terug met een grote rugzak.

‘Kom mee,’ zegt hij. ‘Misschien vinden we het woord wel tijdens het eikels rapen.’

‘Ik hoop het,’ zegt Arti. Hij loopt achter Bub aan.

Ze lopen de heuvel op. Bub wijst naar een boom. ‘Was het woord *boom*?’ vraagt hij.

‘Nee, dat was het niet,’ zegt Arti. Boom is een gewoon woord.

‘Was het woord misschien *bos*?’ vraagt Bub.

‘Of *bosbes*? Zocht je het woord *bosbes*?’

Arti schudt met zijn kop, terwijl Bub eikeltjes raapt.

‘Misschien zocht je het woord *heuvel*? Of *heuvelrug*?’ zegt Bub. ‘Heuvelrug... dat is ook een mooi woord zeg!’

‘Nee, heuvelrug is niet het woord dat ik zoek,’ zegt Arti. ‘Maar raad nog eens een woord.’ Hij vindt het een leuk spel.

Bub raadt. ‘Is het *wolk*? Of *bast* of *tak* of *grond*?’

‘Nee, nee, nee, dat is het allemaal niet!’ zegt Arti.

Bub vindt het veel te veel werk. Hij moet eikels rapen. En ook nog een woord zoeken.

‘Ik stop met raden, hoor!’ zegt Bub. ‘Ik heb genoeg eikels voor het eten en voor de koffie. En ik heb geen zin meer om te raden. Bedenk maar iets nieuws.’

Arti staat stil. Ineens weet hij het weer!

Het mooie woord dat hij las, was *nieuws*.

Het stond in de krant: *nieuws*.

‘Nieuws is het woord dat ik kwijt was!’ roept Arti blij. Hij maakt er een dansje bij. ‘Nu weet ik het weer! Wat een mooi woord, hè?’

‘Heel mooi,’ zegt Bub. ‘En nu gaan we naar huis.’

Als ze even later aan de koffie zitten, vraagt

Bub: ‘Wat was het nieuws dat je las, Arti?’

Arti krijgt een kleur van schrik.

‘Dat... ben ik vergeten.’

